

ПРОТОКОЛ

№ 4772

гр. София, 09.12.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 38 СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Съдебни   Цветелина В. Христова
заседатели: Маргарита Ил. Панайотова
                         Смоленова

при участието на секретаря Весела Ив. Влахова
и прокурора Н. Ив. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Виктор Б. Чаушев Наказателно дело от общ характер № 20221100203233 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП – редовно призована, се явява прокурор С..

ПОДСЪДИМИТЕ:

С. М. К. – редовно призован, се явява лично и с адвокат Ф. С. М., упълномощен защитник.

П. М. К. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. В. М., упълномощен защитник.

И. Ц. И. – редовно призована, се явява лично и с адвокат С. В. М., упълномощен защитник.

Г. Д. П. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. А. В., упълномощен защитник.

ОЩЕТЕНО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ - Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, редовно призовани, явява се юрисконсулт М., упълномощена от Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, да представлява ЮЛ по настоящото НОХД.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адвокат С. М.: Да се даде ход на делото.

Адвокат С. В.: Да се даде ход на делото.

Адвокат Ф. М.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият С. М. К.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият П. М. К.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимата И. Ц. И.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият Г. Д. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като изслуша становището на страните, намира, че ход на делото в днешното разпоредително заседание следва да бъде даден. Поради това,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО В ОТКРИТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО
ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ:

С. М. К. - роден на **** г. в гр. София, български гражданин, женен, неосъждан, средно образование, работи като дефектар, живущ в гр. София, ж.к. „****, ЕГН *****.

П. М. К. - роден на **** г. в гр. София, български гражданин, женен, неосъждан, висше образование, работи като управител на ТД, живущ в гр. София, ж. к. „****, ЕГН *****.

И. Ц. И. - родена на ****г. в гр. Ботевград, български гражданин, неомъжена, неосъждана, висше образование, безработна, живуща в гр. София, ж. к. „****, ЕГН *****.

Г. Д. П. - роден на **** г. в гр. Пловдив, български гражданин, разведен, неосъждан, висше образование, работи като управител на ТД, живущ в гр. Пловдив, бул. ****, ЕГН *****.

След снемане на самоличност на подсъдимите, съдът върна документите им за самоличност и им разясни правата в наказателното производство, включително и правото им да поискат отвод на съдебния състав, съдебния секретар и прокурора.

Подсъдимият С. М. К.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият П. М. К.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимата И. Ц. И.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получила препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият Г. Д. П.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по доказателствата.

Юрисконсулт М.: Уважаеми г-н Председател в днешното заседание предявявам пред Вас граждански иск от името на Агенция по заетостта, като моля да конституирате Агенция по заетостта като граждански ищец и да приемете за съвместно разглеждане в наказателния процес така предявения граждански иск. Представям гражданския иск в писмен вариант.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме с предявения граждански иск.

ПРОКУРОРЪТ: Гражданският иск е предявен своевременно в съда от процесуално легитимирано лице в изискуемата форма, поради което считам, че следва да бъде приет за съвместно разглеждане.

Адвокат С. М.: Уважаеми г-н Председател, съдебни заседатели, считам, че не следва да конституирате Агенция по заетостта като граждански ищец, тъй като молбата, с която ние сме се запознали е изключително пестелива до степен да не бъде разбрана. Единствено в нея е посочено, цитирам, „От името на Агенция по заетостта, предявявам срещу подсъдимия граждански иск за причинените имуществени вреди и моля да го осъдите да заплати сумата от за 357 900 лева, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на увреждането до окончателното □ изплащане“. Преди всичко, тук имаме проблем с доказването, тъй като в обвинителния акт размерът на вредите е друг. Не става ясно от кое престъпление са причинени вредите, кога, къде е извършено това деяние, по какъв начин е извършено деянието, няма никакъв диспозитив на гражданския иск, което ще затрудни защитата по отношение на същия. Считам, че така предявената гражданска претенция да бъде разгледана съвместно в наказателния процес ще го затрудни значително, с оглед и това, че делото е достатъчно обременено с изключително голям брой свидетели, и събирането на допълнителни доказателства по отношение на

гражданската претенция ще утежни излишно и допълнително процеса. Отделно искам да Ви обърна внимание, че в този екземпляр, който ние имаме в обстоятелствената част е посочен стария номер на делото, което беше прекратено, а именно 1422/2022г. Подозирам, че просто само копи пейст е направено на съдържанието и единствено отпред в началото на гражданския иск са посочили сегашния номер, има разминаване. Също така аз непосредствено преди заседанието помолих да ми бъде предоставено делото, за да установя дали има приложено пълномощно на юрисконсулта за този номер, на това дело, и не установих да има такова пълномощно за конкретното дело, по което сега пред Вас. Така, че моля да не уважавате претенцията.

Подсъдимият П. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимата И. Ц. И.: Съгласна съм с казаното от моя защитник.

Адвокат Ф. М.: Присъединявам се към адвокат М..

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Адвокат А. В.: Аз също се присъединявам към казаното от адвокат М.. Отделно от това мога да добавя само, че гражданският иск е предявен срещу тримата, после е само срещу П. К.. Упоменато е само дружеството „Е.с.“, щетите причинени от това дружество не са в такъв размер. Изобщо общият причинен размер не е такъв. На следващо място, липсва представителна власт за това дело на пълномощника на Агенцията по заетостта. На последно място, деянията са извършени 2010г., считам, че ще се затрудни установяването в наказателния процес дали не е изтекла и погасителната давност за предявяване на такъв иск. Въпреки многократните спирания и започвания, не е място на съда да изчислява точно такива срокове в наказателния процес.

Подсъдимият Г. Д. П.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Юрисконсулт М.: Относно пълномощното ми - то е общо пълномощно и в него, като основание, е посочен чл. 84 НПК, който ми дава право да се конституирам от името на Агенция по заетостта, която представлявам, като граждански ищец. Другото, което искам да кажа е, че гражданският иск е предявен само срещу „Е.с.“, тъй като Агенция по заетостта е претърпяла вреди само от тази фирма „Е.с.“ и от посочените лица, а сумата, която е посочена в гражданския иск се различава от тази в обвинителния акт, тъй като ние сме посочили само вредите, които са настъпили за Агенция по заетостта.

Адвокат С. М.: Аз не оспорвам съдържанието на пълномощното на юрисконсулта на Агенция по заетостта, а това обстоятелство, че няма такова предявено, представено във връзка с този номер и това дело.

СЪДЪТ, след съвещание, като изслуша доводите на страните, намира, че предявеният от страна на Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, посочена като ощетено юридическо лице от престъпната дейност, в която са обвинени подсъдимите, е предявен своевременно и от легитимирано на лице. Наред с това съдът намира, че същият не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане в рамките на настоящото наказателно производство, предвид обстоятелството, че гражданската претенция, по начина, по който тя е формулирана и предявена в днешното съдебно заседание, излиза извън фактическите рамки, очертани в обвинителния акт- в неговата обстоятелствена и диспозитивна част. Такова несъответствие настоящия съдебен състав констатира не само по отношение на претендираната сума за обезщетяване на сочени имуществени вреди от инкриминираните деяния, но и спрямо субектите , срещу които е насочена, тъй като търсената солидарна отговорност от подсъдимите С. К., Г. П. и И. И., наред и с тази претендирана конкретно срещу подсъдимия П. К., внася допълнителна неяснота относно предявената претенция. Това е така, тъй като срещу всеки един от подсъдимите С. К. и И. И., наред и с подсъдимия П. К., в обвинителния акт се поддържа обвинение за различни суми, които се претендират да представляват имуществена вреда в резултат на тяхна дейтелност. Най-сетне ,срещу подсъдимия Г. П. се поддържа обвинение единствено за престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 НК, от което в обвинителния акт не се твърди да са настъпили, каквито и да е имуществени вреди. Приемането на така предявения граждански иск за съвместно разглеждане в рамките на това наказателно производство неминуемо би затруднило неговото развитие, тъй като би наложило изясняване на обстоятелства, които не са включени в предмета на доказване по делото. Поради това,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане предявения от Агенция по заетостта граждански иск срещу подсъдимите С. М. К., П. М. К., И. Ц. И. и Г. Д. П. и отказва да конституира Агенция по заетостта в качеството на граждански ищец.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на страните по всички необходими, съобразно изискванията на чл. 248 от НПК, въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че делото е подсъдно на СГС. Не са налице

основания за спиране или прекратяване на наказателното производство, както и че на ДП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемите. Считам, че са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, ако подсъдимите изразят желание за това. Считам, че не са налице основания за изменение на мерките за неотклонение по отношение на подсъдимите.

Адвокат С. М.: По точка 1 от въпросите, които подлежат на разискване по чл. 248 НПК, считам, че делото е подсъдно на СГС, с оглед на правната квалификация. По точка 2 няма основание за прекратяване и спиране на наказателното производство спрямо подзащитните ми П. К. и И. И.. По точка 3 считам, че са допуснати съществени процесуални нарушения спрямо подзащитните ми, които са довели до ограничаване на тяхното право на защита. Така внесеният обвинителен акт не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК, а още по-малко на ТР 2 от 2002г. на ОСНК на ВКС и не съдържа в необходимия размер доказателствената обезпеченост за деянията, за които са предадени на съд подзащитните ми П. К. и И. И.. Обвинителният акт очертава фактическите рамки на обвинението и предмета на доказване по делото, и следва да съдържа всички установени по делото обстоятелства, като те трябва да бъдат изложени по един конкретен и разбираем начин, за да е ясно и за подсъдимите в извършването на какви точно престъпление те са обвинени. Липсата на посочване на всички факти, както и неясното им и грешно посочване, е съществено нарушение на процесуалните правила. По отношение на повдигнатите обвинения срещу П. К. – по обвинението по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 НК, във връзка с това, че той е бил ръководител на ОПГ, в обвинителния акт не се съдържат данни, от които да става ясно кога, къде и как е сформирана тази ОПГ. Посочено е бланкетно „в началото на месец януари 2010г. в гр. София“. Не се излагат никакви факти за механизма на вземане на решение, за начина, по който е функционирала тази група. При липса на изложение на факти не може да се установи съгласуваност на волята на лицата да осъществяват вторична престъпна дейност, нито пък се установява наличието на общностния умишъл във всеки един от участниците в тази ОПГ. Липсва фактическа конкретизация относно начина, по който подсъдимите се предполага, че са съгласували волите да бъдат създадени трайни взаимоотношения между всеки един от участниците и ръководителя, във връзка с тяхното участие в престъпното сдружение. Липсва описание на конкретни обстоятелства, обосноваващи наличието на престъпни взаимоотношения между самите участници в тази група. Посочено е, че член на групата е бил Г. П.. За него конкретно няма никакви данни, от които да се установи, че П. К. го е привлякъл, че му е възлагал задачи. П. изпълнява единствено функцията да присъства в тази ОПГ в качеството на количество. Няма никакви данни за това П. да е организиран срещи с П. К. и И. И. със собственици на заведения, кои са тези лица, кога са проведени срещите с тях, къде се е случило това. Липсата на факти или тяхното фрагментно маркиране съставлява съществено нарушение на процесуалните правила и това води и до ограничаване правата, както на подсъдимите, така и на защитата. П., на

няколко места в обвинителния акт, е посочен като починало лице, като например на стр. 24 от обвинителния акт. И. И. има обвинение, че е участвала в ОПГ с членове, сред които и Г. П. – починал, стр. 355 от обвинителния акт. Другите пък участници в групата са участвали с починало лице Г. М.. Не става ясно с кого сме обвинени, че сме участвали в ОПГ, тъй като на стр. 24 от обвинителния акт е записано, че П. К. е ръководил ОПГ с членове, сред които и починалото лице Г. П..

На следващо място налице са и съществени противоречия по отношение на сумите, за които се твърди, че са получени от Европейския социален фонд. Имам предвид конкретно посочените суми за Съюз на военноинвалидните кооперации в България, като на стр. 14 от обвинителния акт е посочено, че получената сума за 2010 г. е в размер на 221 400 лв., докато на стр. 114 от обвинителния акт се твърди, че тази сума е 226 000лв. Също така, по отношение на вторичната престъпна дейност за подзащитния ми П. К., същият е бил помагач на С. К. за седем от общо осемте деяния, за които е обвинен, докато за осмото деяние един път се твърди, че П. К. сам, като извършител, на 25.08.2010г. е представил неверни сведения пред Бюро по труда - Изток – стр. 60 от обвинителния акт, докато стр. 8 тези сведения са представени от П. К., а са представени от С. К., доколкото и в двата случая става въпрос за провеждано обучение на лица, работещи във „ВТА“ ООД за периода 26.03.2010г. до 09.07.2010г., за да се твърди, че е получена от Европейския социален фонд сумата в размер на 96 000 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК процесуално нарушение е налице и то е съществено тогава, когато са нарушени правата на обвиняемите, а именно да научат за какво престъпление са привлечени те в това им качество. Считам, че ние сме изправни пред едно неясно обвинение, а срещу неясно обвинение и защитата е невъзможна. Допуснатите процесуални нарушения са отстранени с връщане на делото в досъдебната му фаза. Ето защо, с оглед на изложените съображения от мен, във връзка с точка 3 от чл. 248, ал. 1 НПК считам, че са допуснати съществени процесуални нарушения спрямо подзащитните ми, които водят до ограничаване на тяхната правна защита и в тази връзка моля производството да бъде прекратено, като се върне делото на прокуратурата за отстраняване на допуснатите нарушения. По отношение на точка 4 желаем делото да бъде разгледано по общия ред.

Подсъдимият П. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Подсъдимата И. Ц. И.: Съгласна съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Адвокат Ф. М.: Делото е подсъдно на СГС. Няма основания за спиране или неговото прекратяване, но смятам, след всичко изложено от адвокат М., че то трябва да бъде прекратено и върнато в ДП. Смятам също така, че отново е объркана ОПГ с роднинските връзки и подзащитният ми С. К. е обвинен единствено като брат.

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Адвокат С. В.: Аз също считам, че делото е подсъдно на СГС. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Също, като колегите, считам, че е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение на правилата, водещо до ограничаване правото на защита, както на подсъдимите по делото, така и на нас, като техни защитници. Солидаризирам се с изложеното от колежката М.. Действително, относно подзащитния ми Г. П. на много места в обвинителния акт същият е бъркан с починалото лице Г. С. М., който е председател на Съюза на военноинвалидните кооперации в България и няма как всъщност там, където в обвинителния акт най-вероятно се има предвид, че част от подсъдимите са поддържали контакти с починалото лице, да е написано името на моя подзащитен. Що се касае до сумите, те действително се разминават, както спомена колежката, което е грубо нарушение, което ограничава правото на защита, поради което моля да прекратите производството и да върнете делото на прокуратурата за отстраняване на допуснати процесуални нарушения. По точка 4 също изявяваме желание делото да се гледа по общия ред.

Подсъдимият Г. Д. П.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

ПРОКУРОРЪТ: Считам за неоснователни възраженията на защитата, доколкото в обвинителен акт в достатъчна степен е очертана рамката на обвинението и предмета на настоящото наказателно производство. Считам, че обвинителният акт отговаря на изискванията на НПК и съдържа всички необходими реквизити, посочени в ТР 2 от 2002г. Действително, на стр. 24 е посочен подсъдимият Г. П. като починало лице, но считам, че в случая се касае за очевидна фактическа грешка, доколкото многократно в обвинителния акт е посочено, че починалото лице е Г. С. М..

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на страните, намира, че делото е подсъдно на СГС, тъй като срещу всеки от подсъдимите се поддържа обвинение за престъпления, квалифицирани като такива по чл. 321 НК и по чл.248а НК.

Съдът намира, че не са налице основания, които да налагат прекратяване или спиране на наказателното производство.

Наред с това, съдът приема, че на ДП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите и които нарушения се явяват отстраними, но не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на наказателното производство.

Според настоящия съдебен състав допуснатите нарушения се изразяват

на първо място в несъответствие на внесеня обвинителен акт с процесуалните изисквания за неговото съдържание съобразно разпоредбата на чл.246 НПК.

Във внесеня обвинителен акт в неговата обстоятелствена част е налице неяснота в позицията на прокурора относно дейността на обвиняемия П. в претендираното престъпно сдружение, при осъществяване на инкриминираното деяние по чл.321 НК. В обстоятелствената част на ОА прокурорът не е посочил никакви факти относно конкретни действия на обвиняемия П., чрез които същия, според прокурора, е демонстрирал своята принадлежност към инкриминираната престъпна група. Вместо това прокурорът се е задоволил с изнасяне на кратки и общи твърдения, че „обв. П. К. бил подпомаган от обв. П. на територията на гр. Пловдив“ и че „неговата роля била свързана именно с осъществяване на престъпната цел на групата на територията на гр. Пловдив“, както и, че „съдействието на обв. П. се свеждало до това да ги запознае с работодатели за провеждане на обучения“, но не е описал кога, къде и по какъв точно начин се е случило това, както не е посочил дали и какви конкретни действия е извършвал обв. П. в изпълнение на функциите, които се твърди да е приел да осъществява - дали тези действия са били извършвани от него едновременно с претендирани действия на другите обвиняеми, последователно или самостоятелно, кога, къде и по какъв точно начин. Вместо това прокурорът в обстоятелствената част на ОА е изнесъл твърдение, че бил разпитан свидетеля К. А., след което е инкорпориал тези твърдени негови показания, но не се е ангажирал със самостоятелно негово /на автора на ОА/ твърдение за осъществяване на такива действия от страна на обв. П.. Задължението на прокурора, визирано в чл.246, ал.2 НПК, за описание на фактическите обстоятелства, въз основа на които изгражда своето обвинение спрямо всеки един от обвиняемите, не може да бъде изпълнено, а фактическия дефицит не може да бъде преодолян чрез посочване на претендирани действия на обвиняемия, които действия не са конкретизирани в необходимата степен, а са посочени обобщено и изцяло декларативно. Този фактически дефицит не може да бъде запълнен от твърденията на прокурора в обстоятелствената част на ОА, които той изнася за действия на обв. П., свързани със запознаване на други обвиняеми със собственици на заведения, магазини и др., тъй като същите /твърденията/, освен, че са декларативни, не са относими фактически към „вторичната“ престъпна дейност, която се твърди да са осъществили обвиняемите К.и и И..

В ОА е налице несъответствие между неговите обстоятелствена част и диспозитив относно времето /началния момент/ на съществуване на претендираното престъпно сдружение. В диспозитива на ОА, а и в съответните постановления на водещия разследването за привличане на обвиняемите П. К., С. К., И. И. и Г. П. в поддържаните спрямо тях обвинения по чл.321 НК е посочено, че организираната престъпна група била ръководена от обв. П. К., а другите трима обвиняеми са участвали съвместно в нея от една конкретна дата - 06.01.2010г. до 08.11.2010г. В обстоятелствената част на ОА, обаче такова твърдение на прокурора за началния момент на деянието не се открива. Вместо това прокурора е

ангажирал със своите твърдения един неопределен период от време - „началото на м.01.2010г.“, в който период е приел, че е възникнала такава идея у П. К., че той се свързал „поотделно“ с другите обвиняеми и пак поотделно им предложил да се включат в замисленото престъпно сдружение, и пак в този период всеки от другите трима обвиняеми изразил пред П. К. своето съгласие за такава съвместна дейност, но не е посочил никакви факти, които да сочат на действия на обвиняемите, осъществени от тях на тази конкретна дата - 06.01.2010г. Тази неяснота в позицията на прокурора допълнително се задълбочава, тъй като в обстоятелствената част на ОА прокурора не е направил твърдения за времето на осъществяване на тези сочени от него действия на всеки от обвиняемите по провеждане на отделни срещи, на отделни разговори и на отделно изразяване на съгласие пред П. К. от страна на всеки от другите трима обвиняеми - дали всички тези действия са били извършени от четиримата обвиняеми в един и същи ден, при това на поддържаната в диспозитива конкретна дата 06.01.2010г., или в различни дни за всеки от обвиняемите Ст. К., И. и П..

В ОА е налице противоречие между неговите обстоятелствена част и диспозитив при формулиране на фактическото обвинение поддържано спрямо обв. П. К. за деяние, включено в претендираната продължавана престъпна дейност по чл.248а НК, осъществено на 25.08.2010г. /пункт II-8/. В диспозитива на ОА се поддържа, че това деяние било осъществено от обв. П. К. самостоятелно, като извършител, докато в обстоятелствената част на ОА /стр.8/ прокурорът е направил твърдението, че това деяние било осъществено от обв. С. К.. Неяснотата в позицията на прокурора относно автора на това деяние се засилва и от неговите твърдения, направени на стр.12 от ОА, където веднъж потвърждава мнението си за автора - обв. С. К., но веднага след това изнася информация за отделени материали и водено друго наказателно производство, имащо за предмет същото това деяние.

В обстоятелствената част на ОА се установява неяснота в мнението на прокурора относно процесуалното поведение на обвиняемата И., осъществено от нея на ДП. Така на стр.16 от ОА прокурорът е изнесъл твърдения за депозиране на ДП от обв. И. обяснения, като дори е направил доказателствен анализ и на други доказателствени източници, за да ги оцени, докато на стр.227 е посочил, че обв. И. „не дава обяснения“ на ДП. Макар тази неяснота да не представлява самостоятелно съществено нарушение на процесуалните правила, тя следва да бъде посочена, тъй като в съчетание с дефицита на твърдения за конкретни факти за действия на обвиняемите и правения от прокурора опит да го запълни с цитиране и препращане към различни доказателствени източници /показания, обяснения, експертни заключения/, но без да се ангажира със свое мнение относно установена върху тях фактическа обстановка, е от характер да създаде и реално създава сериозни затруднения пред обвиняемите да организират адекватно своята защита.

Спрямо обв. П. К. с диспозитива на ОА се поддържа обвинение за три отделни продължавани престъпления по чл.248а, ал.5; вр. чл.26, ал.1 НК, като се твърди да е осъществил всяко от едно от тях съвместно с някой от

обвиняемите С. К. и И. И., както и с лицето Г. М. в съучастие, като техен помагач. Твърди се, че всяко от инкриминираните деяния са били осъществени от него под формата на „улесняване“ на отделния извършител, чрез една и съща фактическа деятелност - „осигуряване на контакт с управител на дружество, организиране на фиктивно обучение, осигуряване на помещения и осигуряване на лица за „масовки“. В обстоятелствената част на ОА липсва конкретно фактическо описание на такава претендирана от прокурора помагаческа деятелност на обв. П. К. при всяко отделно деяние, включено в продължаваната престъпна дейност, в която е обвинен. В този смисъл липсва посочване на приетото от прокурора за установено конкретно поведение на обв. П. К. при тези му претендирани деяния. Не е ясно дали прокурора приема, че при всяко от тези деяния обв. Пл.К. е осъществил всяка от сочените „помагачески“ дейности, някои от тях, кои точно и при какви конкретни фактически параметри /време, място и начин на действие/.

Липсата на посочване на конкретни фактически обстоятелства или посочването на неясни и противоречиви такива, касаещи действия на обвиняемите лица, на времето, начина и механизма на извършване на твърдяното престъпление /престъпления и конкретното участие на всеки от обвиняемите в неговото/ тяхното осъществяване, всякога съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Това е така, тъй като обстоятелствената част на обвинителния акт определя предмета на доказване по делото и поставя фактическите рамки на обвинението, срещу което обвиняемите лица са принудени да се защитават, а диспозитива на ОА, посочва приложимото, според прокурора право и в този смисъл определя правните рамки на обвинението. Поради това фактическия дефицит в обстоятелствената част на обвинителния акт относно описанието на съставомерните признаци на деянията изправят обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението /в неговата фактическа, а и правна част/ и да организират своята защита.

Горните обстоятелства, преди да бъдат предмет от съществото на делото, се явяват въпрос от процесуално естество, тъй като съставляват съставомерни признаци от състава на всяко от претендираните престъпления по чл.321 и чл.248а и сл. НК и би следвало да намерят своето ясно и конкретно фактическо описание в обстоятелствената част на ОА и съответното им точно отразяване в неговия диспозитив.

Констатираните и от защитата несъответствия в името на починалото лице, което са твърди да е взело участие в престъпната дейност, наред и с другите обвиняеми, както и в сумите инкриминирани по чл.248а НК, съдът приема, че се дължат на техническа грешка, която също следва да бъде отстранена от органите на ДП.

За прецизност и пълнота следва да бъде посочен и друг процесуален пропуск на органите на ДП, макар същия в принципен план да може да бъде отстранен и в съдебната фаза на наказателното производство.

На ДП, с постановление на следовател при СО-СП, от 13.03.2020г.

обвиняемия Г. П. е бил привлечен към наказателна отговорност за деяние, квалифицирано като престъпление по чл.321, ал.3; вр. ал.2 НК. На 18.03.2020г., след като това постановление е било предявено на обв. П. водещия разследването е осъществил разпит на обвиняемия, в който последния е заявил позицията си, че не желае да дава обяснения към този момент и наред с това е изразил намерението си да даде такива в по-късен етап. Тази процесуална позиция на обвиняемия П. не е намерила адекватен отговор от органите на ДП. Вместо преди приключване на разследването водещия разследването да проведе нов разпит на обвиняемия П., като му предостави възможност да осъществи декларираното от него желание или да се възползва от правото си да откаже даване на обяснения, при предявяване на материалите по делото на обв. П. и неговия защитник, извършено на 02.06.2020г., реално такива негови обяснения /твърдения за факти/ са били обективирани в съставения за това действие /предявяване/ протокол. Доколкото това процесуално действие по реда на чл.227 НПК, инкорпорирало в себе си и разпит на обвиняемия П., е било извършено след като материалите по делото вече са били предявени на другите обвиняеми и техните защитници, а ново предявяване не е било извършено, то в тази ситуация последните са били лишени от възможността да се запознаят с материалите по делото в тяхната пълнота.

Посочените процесуални нарушения съдът цени като съществени такива, които ограничават правото на подсъдимите да научат в какво точно са обвинени, а оттам и ги препятства да организират адекватно своята защита, като тези нарушения са отстраними от органите на ДП, но не могат да бъдат отстранени във фазата на съдебното производство.

Поради горните обстоятелства и на основание чл.248, ал.5, т.1; вр. ал.1, т.3 и чл.249, ал.2 и ал.3 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 3233/2022г. по описа на СГС-НО, 38-ми състав и ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на нарушенията, посочени в мотивната част на определението.

Определението може да бъде обжалвано или протестирано в седемдневен срок от днес пред Апелативен съд-София.

Съдебното заседание приключи в 11:30 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____